

[Slebsager.]

nemført. Det er i alt 42 Mill. Kr. Pengene til Dækningen af disse Udgifter faar Regeringen i Hovedsagen ogsaa. Der er altsaa saa vist Grund for Regeringen til at være overmaade veltilfreds med Situationen.

Men jeg har grundet over, hvad der kan have været Aarsag til, at de Konservative har stillet sig i den Grad large overfor Regeringen, som de har gjort, thi det er jo en kendt Sag, at de Konservative har været akkurat lige saa kritiske overfor Regeringens Kriseforslag som vort Parti. Hvad har da været Aarsagen til, at de Konservative saa fuldstændig kunde imødekomme Regeringen vedrørende dens Forslag? Hvad vinder man til Gengæld? Jeg tænker ikke paa, hvad man vinder partipolitisk; det tror jeg nok, man hurtigt kan gøre op, det bliver meget lidt. Men hvad vinder man for Samfundet? Jeg har ikke kunnet finde andet, som man har opnaaet, end at der kommer 3 Mill. Kr. ud til Amterne til Lettelse af Sygehusudgifterne. Det er jo fuldkommen rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister sagde for et Øjeblik siden, at ved denne Foranstaltning faar Amterne ingen Skattelettelse i Aar, de faar først Skattelettelsen paa de 3 Mill. Kr. til næste Aar. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Hvis de ønsker det, faar de den i Aar.) Saa, jeg troede ellers, Budgetterne for indeværende Aar var lagt og Skatterne for indeværende Aar var udskrevet, og mig bekendt har Amterne ingen Ret til at eftergive disse 3 Mill. Kr. Nej, Amterne faar denne Lettelse til næste Aar. Det er altsaa det, som de Konservative har opnaaet igennem deres Forhandlinger: en Lettelse paa 3 Mill. Kr. i Amternes Sygehusudgifter, en Lettelse, som Amterne ikke faar i Aar, men først til næste Aar.

Har de Konservative ingenting betalt for disse 3 Mill. Kr.? Jo, de har betalt 2,3 Mill. Kr., som man nedsætter Militærudgifterne med. Nu har de Konservative jo ellers ikke i Fortiden været ivrige efter at komme til lavere Militærudgifter. Men for at faa en Lettelse paa disse 3 Mill. Kr. til Amterne gaar man med til en Nedsættelse af Militærudgifterne med 2,3 Mill. Kr. Andet og mere faar de Konservative praktisk talt ikke. Ja, man kan naturligvis sige, at de faar Lov til at være med til at vedtage Dækningsforslagene for de 33—34 Mill. Kr., og der er der naturligvis en Ting, som i særlig Grad maa glæde et konservativt Hjerte. Det er det lille Forslag om Indførselstold paa Æbler og Pærer, 1½ Mill. Kr. Jeg kunde jo tænke mig, at de Konservative heri saa

Spiren til noget fremtidigt, og at det kunde have været en Drivkraft for dem til at slutte denne Overenskomst. For øvrigt vil jeg sige, at denne Bestemmelse om Told paa Æbler og Pærer maa være en lidt vanskelig Pille at sluge for den lille Halvdel af Regeringen, nemlig de Radikale. Thi de Radikale har jo ellers altid søgt at holde deres Sti saa umaadelig rent for alt, hvad der hedder Beskyttelsestold, men her tager de jo dog alligevel en lille Bid af den. Jeg kunde tænke mig, at dette for de Konservative havde været medvirkende til, at de tog den Stilling, de har taget. Ellers er det mig fuldkommen uforstaaeligt, at de Konservative har kunnet slutte dette Forlig med Regeringspartierne efter det Standpunkt, de Konservative tidligere har indtaget, og fordi de jo dog intet naar ved dette Forlig partipolitisk, og samfundspolitisk forekommer det mig, at der naas overmaade lidt.

Fraenkel: Naar det ærede Medlem Hr. Holstein taler om Socialiseringen, formoder jeg, at han derved forstaar det, vi ellers i Debatten kalder Understøttelsespolitikken. Jeg kan fremdeles ikke se, at denne Understøttelsespolitik har virket paa nogen anden Maade end, at den har kostet nogle Penge. (*Holstein:* Det er ogsaa nok.) Ja, forudsat, at det er Penge nok, saa er det nok. Jeg spørger det ærede Medlem: Tror han, at han kunde have faaet det billigere paa nogen anden Maade? For det tror jeg nemlig ikke.

Hvad det ærede Medlem Hr. Slebsagers mange partipolitiske Betragtninger angaar, hans Ængstelse for, at vi partipolitisk ikke skal have indkasseret tilstrækkeligt ved denne Lejlighed, saa vil jeg bede ham om ikke at lade dette Spørgsmaal forstyrre hans Natte-søvn og hellere tænke over en Ting, nemlig denne: at de Opgaver, der nu lægges frem for de parlamentariske Forsamlinger i Verden, ikke kan løses ud fra partipolitiske Synspunkter. Det er umuligt i Kraft af disse to Tings forskellige Natur, ifølge deres Væsen er de inkommensurable. Der er intet fælles Maal for de to Ting: en Verdenskrise, som omfatter en fuldstændig Omdannelse af de tidligere økonomiske Betingelser i Verden, og nogle smaa Partistandpunkter, der dels har deres Rod i Fortiden, af hvilken der endnu er Rudimenter tilbage, og dels tager ganske snævert Sigte ud fra snævre Interesser, snævre i Forhold til de Problemer, der er Tale om.

Holstein: Det, som ikke blot ledende borgerlige Politikere, men ogsaa adskillige Socialdemokrater i England og Tyskland